

med det internationale politisamarbejde. Det synes vi fra Kristeligt Folkepartis side er vigtigt at vi gør.

Det internationale politisamarbejde er jo i hastig udvikling. Det skyldes jo først og fremmest, at den grænseoverskridende kriminalitet også udvikler sig hastigt – desværre. Det gælder både i forhold til narkokriminalitet, handel med kvinder, sågar også rockerkriminalitet, for at nævne nogle af de kriminalitetsformer, som i høj grad gør det påkrævet med et internationalt politisamarbejde, et samarbejde, hvor forskellige landes politi hjælper hinanden med oplysninger ved at åbne registrene, men selvfølgelig åbne dem på en sådan måde, at det sker i overensstemmelse med national lovgivning. Vi skal heller ikke fra dansk side udlevere oplysninger i strid med det, der er gældende lov i Danmark.

Ministeren var i sin besvarelse af forespørgslen inde på det stærke samarbejde, der ikke mindst har været på nordisk plan. Det synes jeg er et godt og rigtigt historisk perspektiv at få ind over en sådan debat, også fordi vi jo har haft utrolig gode erfaringer med netop det samarbejde, ikke bare i forhold til kriminalitetsbekæmpelse i landene på tværs af grænserne, men også i forhold til, at et internationalt politisamarbejde altså også består i, at man kan hjælpe egne statsborgere, som har brug for hjælp i forskellige situationer rundtomkring – ikke bare i Norden, men også i dag i verden.

Derfor er det også helt påkrævet, at vi i dag ikke bare samarbejder med de nordiske lande, for så vidt angår politi, men at vi gør det i en bredere international sammenhæng, både via Interpol og i EU-sammenhæng og via Europol, som det har været omtalt i dag.

Jeg er enig med de ordførere, der har peget på, at når vi taler om Europol, har vi dér et samarbejde, som er omgærdet af demokratisk kontrol. Det samme gør sig ikke gældende i forhold til Interpolsamarbejdet.

Det er jo specielt i de samarbejdsrelationer, hvor man må sige, at tingene ikke kommer til behandling på samme måde, som f.eks. en Schengenafale eller Europolsamarbejdet gør, at det er vigtigt at sætte ind fra Danmarks og andre landes side i forhold til at sikre en øget demokratisk kontrol.

Jeg synes, det er vigtigt at fastslå, at uanset at det internationale samarbejde er helt nødvendigt i forhold til at sikre en effektiv kriminalitetsbekæmpelse på en række områder, så er det internationale politisamarbejde ene og alene at

betragte som en støtte til det politiarbejde, vi skal yde nationalt, og at de opgaver, som skal løses i forhold til almindeligt politimæssigt arbejde, er og bliver i Danmark som dansk politis opgave.

Det er klart, at det arbejde ikke kan lykkes, uden at der samarbejdes internationalt. På den baggrund er vi altså ganske godt tilfreds med, at debatten i dag kan munde ud i en fælles vedtagelse, som vi også fra Kristeligt Folkepartis side er medforslagsstillere til.

Vi kan – ligesom andre partier – også tage justitsministerens besvarelse af forespørgslen til efterretning. Vi ser i øvrigt frem til, at der i de kommende år vil komme tilsvarende redegørelser sådan mere pr. automatik. Og så kan vi jo overveje, om det skal give anledning til yderligere debatter i Folketinget.

Kl. 11.35

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne indlede med at takke for en, synes jeg, rigtig god debat og endnu en gang takke fru Elisabeth Arnold og fru Anne Baastrup for at have givet os denne mulighed for at udveksle synspunkter. Og ikke kun det, jeg synes faktisk, at jeg godt vil fremhæve, at vi i meget høj grad også har en fuldstændig politisk enighed om de helt generelle retningslinjer, som må være fundamentet for det videre arbejde og den videre udvikling på dette punkt.

Det er klart, at når vi ser på det internationale politisamarbejde, så mener jeg at kunne konkludere, også af dagens debat, at det hviler på det helt fundamentale princip, at ansvaret for den politimæssige indsats i de enkelte lande altså hører til de nationale politimyndigheder, også selv om de arbejder meget tæt med myndighederne i andre lande, og at det samarbejde naturligvis foregår inden for rammerne af den nationale lovgivning.

Det er det, vi føler os trygge ved. Det er det, vi kender. Og jeg tror, at det er meget vigtigt at få slået fast, at det også er nogle af de grundlæggende principper for den måde, samarbejdet skal videreudvikles på.

Fru Elisabeth Arnold havde ligesom fru Anne Baastrup en del konkrete spørgsmål, der mest gik på Interpolsamarbejdet og hele rammen for Interpol. Dem vil jeg gøre lidt ud af at besvare, fordi jeg synes, det er lidt væsentligt. Det er jo et af de områder, som vi – jeg tror, det var fru Elisabeth Arnold, der sagde det – ikke har brugt så meget tid på at diskutere her i salen.